

Fekete kereszt az aranykoporsó fölött

Vasárnap felavatták Móra Ferenc síremlékét a belvárosi temetőben

(A Délmagyarország munkatársától.) Vasárnap délben kegyeletes ünnepség folyt le a szegedi belvárosi temetőben: Móra Ferenc síremlékét avatta föl a város, amelynek falai között Móra Ferenc emléke ma is eleven, termékenyítő erővel él. Zuhogó esőben zarándokolt ki a közönség Móra sírjához, hogy tanuja legyen az avatási ünnepségnek. Ott volt az elhunyt író egész családja: Móra Ferencné, leánya és veje, a két Móra-unoka, Ferenc, a „Vadember” és Möttyö. A város hatóságát dr. Pálffy József polgármester és Renkey Lipót kulturtanácsnok képviselte, a szegedi Ferenc József tudományegyetemet dr. Erdélyi László rektor vezetésével a tanári kar nagyszámu küldöttsége, ott voltak a tudományos és irodalmi társaságok, az újságíró-intézmények képviselői szép számban. Külön küldöttség hozta el Kiskunfélegyházáról, Móra szülővárosából a város és a Móra Ferenc Társaság koszoruját, képviseltette magát a budapesti Nemzeti Múzeum, a szegedi múzeum képviselőiben dr. Csallány Dezső, Móra igazgató-utóda. Részt vett a kegyeletes temetői ünnepségen a város két Szegeden lakó országgyűlési képviselője, dr. vitéz Shvoy Kálmán, dr. Hunyadi-Vas Gergely és megjelentek igen nagy számban az elhunyt író barátai és tisztelői.

A nemes fekete márványból faragott keresztet, amely pontos mása Móra elődje, Tömörkény István síremlékének, a város állíttatta. A fehér márványlapokkal körülkerített sírdombot árvácskákka l ültették tele. A művészi egyszerű síremlék körül hatalmas tömegben heverték a szebbnél-szebb koszorúk. Az ünnepély déli tizenkét óraker kezdődött rövid egyházi szertartással. Raskó Sándor pápai prelátnak szentelte és áldotta meg a síremlékét Csomák Elemér egyházi karnagy közreműködésével. Ezután dr. Pálffy József polgármester tartott emlékbeszédet Móra Ferencről.

— Sok, sok munka és türelmes szenvedés után — mondotta — elő is kínálkozott a hírnév és dicsőség ragyogó fogata, de Móra Ferenc nem ült fel az ünneplések díszhintájára, hanem megmaradt továbbra is élete végéig, a maga lábán járó, egyszerű gyalogos vándornak, aki együttélt, együttértett embertársaival, gyönyörű meséinek élő alakjaival, családjával, munkatársaival, barátaival és egy pillanatra sem akart elszakadni a Buzamezőktől, az akácok kistanyáktól, amelyek árnyas ereszei alatt kevés beszédű, de okos szavú magyarokkal folytatott irodalommal lett, mámorítóan szép, csendes beszélgetéseket. Nem akart megválni Szegedtől, ahol második otthonát lelte, ahol sokezeréves kulturák házának kulcsát őrizte és hangyaszorgalommal gyűjtötte aranyát, ezüstjét, pompázó díszét, virágát a magyar tudománynak és irodalomnak. Nem akart megválni a Tisza partjától, ahol korábban két és későbbben nyugszik a nap, mint a gyárkéményektől füstös,

folyton dubörgő, egymást lökdelő, rohanó emberáradattól népes, szántornyú palotás városban.

— Móra Ferenc a tudós, az író, a költő önmagának állított halhatatlan műveivel e város falai közül messze kimagasló emléket, ami mellett ez a márványkereszt Szeged város halálának és elismerésének csak szerény jele azért az ajándékként, hogy Móra Ferenc közöttünk élt és várospolgári hűséggel mindvégig ittmaradt. A belvárosi temető egyik legnagyobb kincsének, Az aranykoporsónak helyét jelöltük meg ezzel a fekete keresztrel, hogy késő nemzedékek is idezarándokoljanak, amikor ennek a városnak rozsdátnemfogó igazi értékei után kutatnak. A temető csendje nem zavarja többé a nagy álmódó álmát és Az arany-szörű bárány gyönyörűsége meséje tovább szövdhet a lelkek birodalmában, míg nem eljut egyszer az álmokat és gondolatokat is látó Minden-ség urához, aki megszán minket sokat, sokat szenvedő árva magyarokat.

— Idők távlatával egyre erősödő szeretettel, halálával és elismeréssel helyezem el Szeged szabad királyi város babérját Móra Ferenc sírjára.

A polgármester a beszéd után átvette a díszbe öltözött hadutól a szegedi színekkel díszített koszorút és azt elhelyezte a síremléken.

Ezután Kiskunfélegyháza követe, dr. Sahin Tóth Rafael tette le a síremlékre a félegyházai színekkel ékesített koszorút, majd dr. Erdélyi László professzor, az egyetem rektora mondott megindító emlékbeszédet. Móráról, mint az egyetem egyik nagy büszkeségéről emlékezett meg, aki iránt az alma mater azzal róttá le még életében háliját, hogy a bölcsészettudományok honoris causa doktorává avatta. A rektor ezután letette a síremlékre az egyetem babékoszoruját.

Dr. Sulica Szilárd, a Nemzeti Múzeum és a szegedi egyetemi könyvtár koszoruját helyezte el kisebb beszéd keretében a síron, majd dr. Szalay József, a Dugonics-Társaság elnöke tartott emlékbeszédet.

— Móra Ferenc — mondotta —, a Georgikon egyik remekében írja, hogy az ő sírjára ne követ ültessenek, hanem nyírfát... Drága Ferikém, ne vedd rossznéven, de ebben az egyben nem lehetett neked szótfogadni. Már csak egykori gazdád, Tömörkény Pista miatt sem, akinek a sírjára itt, a közelben, szintén márványt

ültetett a hálás város. Pista zokon venné, ha benneteket, akik az életben szívetek szerint egyek voltatok, haló porotokban a kegyelet külső jele elválasztana. Hiszen ez a kő csak szimbóluma a Te halhatatlanságodnak. Erről szándéktalanul bár, de magad gondoskodtál az írásaiddal. Sirhalmod mécsesei egykor ellobbannak, virágai elhervadnak, talán ez a márványkő is elomlik, de a neved és a veled díszített írások túlélik a kegyelet gyújtotta mécsét, a szeretet-ültette virágokat és a hálaemelte márványt. És együtt világolnak és virulnak a nemzet halhatatlanságával.

A Magyar Újságírók Egyesülete, az egyesület szegedi osztálya, az Otthon Írók és Hírlapírók Köre és a Délmagyarország képviselőiben Magyar László helyezte el a hatalmas koszorukat a síremléken.

— Mi, magyar írók és újságírók — mondotta — köszönjük neked, hogy magasztos szép példa volt számunkra az életed. Nemes példája a népét, városát és választott hivatását egyaránt szerető igaz magyar írónak és újságírónak.

Róóz Rezső főszerkesztő a „Magyar Hírlap” koszoruját tette a sírra, koszorút küldött a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége, a Révay-Lantos kiadócég, a Magyar Társaság, amelynek képviselőiben dr. Bodor Antal jelent meg, végül dr. Csallány Dezső, a szegedi kulturpalota új igazgatója koszoruzta meg a síremlékét, amelyet elborított a koszorurengeteg.

INGYEN UTAZHAT a párisi világkiállításra

ha részt vesz a Délmagyarország háziversenyén.

Feltételek megtudhatók a kiadóhivatalban.

A kapus leütötte a nézőt

Kihallgatták a vasárnapi futballmérkőzés botrányának sebesültjét

(A Délmagyarország munkatársától.) Vasárnap délután a szegedi Móraváros és a makói MAK futballcsapata mérkőzött a Lóverseny-téri pályán. A mérkőzés végefelé csunya jelenet játszódott le a pálya szélén. A makói futballistákat négy autó hozta Szegedre és a játékosokon kívül néhány futballrajongó is eljött Szegedre. Ezek között volt Bakó József 36 éves makói kovácsmester is. Már végefelé járt a mérkőzés, amelyet a makói csapat 1:0 arányban megnyert, amikor a botrányos jelenet történt.

A labda tulpattant a vonalon és a labdára egyszerre szaladt Bakó, a makóiak drukkere és Vámos-Wolford, a szegedi csapat kapusa. A két ember között azután valami történt, a kapus megtámadta Bakót, mire a rendőrök közbeléptek. Néhány pillanat múlva Bakó József szó nélkül összeesett. Az egyik makói taxi sietve bevitte a kórházba, ahol megállapították, hogy a szerencsétlen ember életveszélyesen megsérült a veséjén, valószínűleg rugás következtében. Belső vérzés lépett fel.

A kórház jelentése alapján a vizsgálóbíró nyomomban kihallgatta a szerencsétlen drukkert, aki a következőképpen adta elő a jelenet-betegágyán:

— Már csak néhány pere hiányzott a mérkőzés végétől, amikor az eset történt — val-

lotta a makói kovácsmester. A labda nem messze tőlem gurult át a vonalon és én a labda után szaladtam, hogy visszarugjam. Ugyanekkor a labda után futott a szegedi kapus is, de én előbb értem oda, egy szempillantással előbb is hajoltam le a labdáért és előbb rugtam vissza. Vámos emiatt fel volt háborodva és se szó, se beszéd, teljes erejéből jobb résen rugott...

A szerencsétlen ember nyolc tanút jelentett be annak igazolására, hogy nem bántotta a kapust és hogy az eset úgy történt, ahogy elmondotta.

Hétfőn délelőtt a rendőrségre citálták a brutális kapust is és kihallgatták. Bakó József állapotában némi javulás állott be.

Délmagyarország

Kölcsönkönyvtár

Anyaga legnagyobb, előfizetése legkisebb

TAKARITÁSHOZ:

Suroló kefe	—18
Mosókefe	—14
Parketkefe	—98
Toiletkefe	—78
Padlóviasz 1 drb	—18
Parketpaszta 1 doboz	—68
Tollporoló	—24
Szönyegporoló	—68

ÉLELMISZEREK:

Figaró blokk sajt 1 drb fél kg	—48
Dobozos ömlesztett sajt 1 doboz 6 drb	—48
Citrom 4 darab	—24
Szmirna füge 1 kg	—98

NYAKSÁLAK:

Müselyem fehér nyaksál kishibás	—78
Müselyem csikos nyaksál kishibás	—98
Csikos, v. kockás téli nyaksál	—78
Krepdesin divat nyaksál	P 3.48

HÁZTARTÁSI CIKKEK:

Szénkanna	P 1.48
Szénlapát	—24
Tüzipiskáló	—24

PÁRISI NAGY ÁRUHÁZ RT.
SZEGED, CSEKONICS és KISS UCCA SARO